

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci rozhodl samosoudkyní JUDr. Martinou Radkovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **Ř. p., o. s.**
sídlem U Z. p. 285, X K.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8 – Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**
sídlem Jeremenkova 40a, 779 11 Olomouc

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2018 , č. j. X, ve věci přestupku

takto:

I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2018, č. j. X, **se zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce.

Odůvodnění:

1. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl odvolání a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Olomouce (dále jen „magistrát“) ze dne 2. 10. 2018, č. j. X.
2. Magistrát citovaným rozhodnutím uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku provozovatele vozidla podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění účinném ke dni spáchání přestupku.
3. Přestupku se měl žalobce dopustit tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu jako provozovatel motorového vozidla tov. zn. Jaguar, RZ X, nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla silničního provozu na pozemních komunikacích, protože dne 9. 3. 2018 v době od 13.20 h

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

do 13.35 h v obci Olomouc v horní třetině ulice Pekárni zastavil a stál s uvedeným motorovým vozidlem v úseku platnosti svislé dopravní značky IP 13c – Parkoviště s parkovacím automatem – s dodatkovou tabulkou s textem „Placené parkoviště pracovní dny 9:00 - 18:00 hod. s park. lístkem, parkovací kartou nebo po úhradě SMS platby 30 Kč za hodinu“ bez parkovacího lístku, parkovací karty nebo provedení platby parkovného formou SMS. Toto jednání neznámého řidiče vykazovalo znaky přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) ve spojení s § 4 písm. c) zákona o silničním provozu. Magistrát uložil žalobci za tento přestupek pokutu ve výši 1 500 Kč.

4. **Žalobce v žalobě** vznesl mimo další námitky i námitku nepřezkoumatelnosti. Magistrát ve výroku tvrdil, že vozidlo v daném místě parkovalo, ač parkovné nebylo zaplacené SMS platbou. V odůvodnění rozhodnutí správní orgány však nikterak neodůvodnily, jak k takovému závěru dospěly, případně z jakých důkazů ho vzaly za zjištěný. Není možné tvrdit, že parkovné nebylo zaplacené SMS zprávou. K této skutečnosti nebyl proveden žádný důkaz a magistrát a žalovaný ani netvrdily, jak takovou skutečnost zjistily.
5. **Žalovaný ve vyjádření k žalobě** uvedl, že ve věci postupoval v souladu se správním řádem při zachování všech práv žalobce.
6. Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci **přezkoumal** napadené rozhodnutí podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
7. **Soud zjistil ze správního spisu** ve vztahu k souzené věci **z rozhodnutí magistrátu** o přestupku ze dne 2. 10. 2018, že magistrát zjistil spáchání přestupku „z oznámení přestupku Městské policie Olomouc a ostatního spisového materiálu založeného v přestupkovém spisu magistrátu“. Dále magistrát popsal svůj postup ve věci a uzavřel, že „při rozhodování ve věci vycházel z oznámení Městské policie Olomouc, které obsahuje fotodokumentaci přestupku a úřední záznamy, z nichž je zřejmé spáchání předmětného přestupku. V podkladech jsou zaznamenány skutečnosti, které byly zjištěny strážníky při výkonu jejich pravomoci, přičemž strážníci neměli na bezdůvodném poškození žalobce nejmenšího zájmu. Proto magistrát hodnotil jejich pozorování jako věrohodné, nezkrácené a nezaujaté“.
8. **Žalovaný v rozhodnutí o blanketním odvolání** popsal postup magistrátu a konstatoval, že skutková zjištění byla provedena tak, že není pochybnosti o způsobu spáchání přestupku. Z podkladů shromážděných ve spise mohl magistrát vycházet, neboť nebudily pochybnosti, ani se nejevily rozpornými. Žalovaný uvedl, že se „ztotožnil se skutkovým i právním závěrem magistrátu uvedeným v odůvodnění odvoláním napadeného rozhodnutí a že magistrát vzal za podklad svého rozhodnutí všechny předložené podklady, které objasnily skutečný stav věci, a nebylo pochybností, že je žalobce odpovědný za předmětný přestupek“.
9. Soud dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.
10. Podle § 68 odst. 3 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění účinném ke dni vydání napadeného rozhodnutí (dále jen „správní řád“), *v odůvodnění se uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se*

správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

11. Podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. *soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.*
12. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Rozhodnutí, jehož odůvodnění obsahuje pouze obecný odkaz na to, že napadené rozhodnutí bylo přezkoumáno a jeho důvody shledány správnými, je nepřezkoumatelné, neboť důvody, o něž se výrok opírá, zcela chybějí (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 26. 2. 1993, č. j. 6 A 48/1992-23, publikovaný ve Správním právu pod č. 27/1994, nebo rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71).
13. Při posuzování nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí lze nepochybně vycházet také z judikatury Nejvyššího správního soudu vztahující se k otázce nepřezkoumatelnosti soudních rozhodnutí. V rozsudku ze dne 4. 12. 2003, č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl, že *nedostatkem důvodů pak nelze rozumět dílčí nedostatky odůvodnění soudního rozhodnutí, ale pouze nedostatek důvodů skutkových. Skutkovými důvody, pro jejichž nedostatek je možno rozhodnutí soudu zrušit pro nepřezkoumatelnost, budou takové vady skutkových zjištění, která utvářejí rozhodovací důvody, typicky tedy tam, kde soud opřel rozhodovací důvody o skutečnosti v řízení nezjišťované, případně zjištěné v rozporu se zákonem anebo tam, kdy není zřejmé, zda vůbec nějaké důkazy v řízení byly provedeny.*
14. Podle § 89 odst. 2 správního řádu *odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost odvoláním napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.*
15. Z odůvodnění rozhodnutí o odvolání tak musí být patrný především dosavadní průběh a výsledek správního řízení v míře potřebné pro zasazení rozhodnutí o věci do patřičného skutkového a právního kontextu. Dále musí být zřejmé, jak naložil správní orgán s námitkami účastníka řízení obsaženými v podaném rozkladu, proč považuje argumentaci za lichou, mylnou nebo vyvrácenou, podle které právní normy rozhodl, případně zda shledal jiné vady řízení, k nimž byl povinen přihlédnout z úřední povinnosti.
16. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů však přitom musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. obdobně usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka správnou,

Shodu s prvopisem potvrzuje M. N.

byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění.

17. Není namístě klást přemrštěné, příliš formální a nepřiměřeně vysoké požadavky na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost soudem je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela reagovat. Pokud však vyloží, proč se s danou námitkou neztotožňuje, nelze již hovořit o nepřezkoumatelnosti. Účinnost právní ochrany bude (lépe) zajištěna, dostane-li se žalobci od správního orgánu odpovědi, jaké řešení sporné právní otázky odpovídá zákonu. Pokud žalovaný správní orgán ve správním rozhodnutí svůj názor na věc přezkoumatelným způsobem vysloví, může oproti němu žalobce stavět svou obranu.
18. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je dána pouze hrubými vadami správního rozhodnutí, z nichž jednou je nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů. V posuzovaném případě nejde o „slabé“ nebo „nedostatečné“ či málo formální odůvodnění. V obou napadených rozhodnutích není fakticky žádné odůvodnění. Soud tak nemohl přezkoumat, zda řidič přestupek spáchal, ani zda zaplacení parkovného formou SMS proběhlo či nikoliv, a další rozhodovací důvody. Správní orgány se k těmto otázkám nevyjádřily vůbec, nevedly žádné úvahy, nevedly skutková zjištění, ani z čeho je zjistily, ani skutkové závěry.
19. Pokud jde o obsah pojmu nepřezkoumatelnosti, odkazuje soud na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64, nebo ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38), ze které se podává, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže není zřejmé, jakými úvahami se soud či správní orgán řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě či odvolání nebo vyjádření; proč považoval (žalobní) námitky za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy. Dle judikatury Ústavního soudu (viz např. nálezy ze dne 20. 6. 1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, ze dne 26. 6. 1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, a ze dne 21. 10. 2004, sp. zn. II. ÚS 686/02) je jedním z principů, představujících součást práva na řádný proces a vylučujících libovůli při rozhodování, i povinnost soudů, resp. správních orgánů, svá rozhodnutí řádně odůvodnit (ve správním soudnictví srov. § 54 odst. 2 s. ř. s., ve správním řízení § 68 odst. 3 správního řádu). Z odůvodnění tak musí vyplývat vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Nepřezkoumatelné rozhodnutí nedává dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle a způsobem porušujícím ústavně zaručené právo na spravedlivý proces.
20. Protože správní orgány v napadeném rozhodnutí jako celku nevedly, jakými úvahami se řídily při hodnocení důkazů, je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, a proto ho soud zrušil podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení ve smyslu § 78 odst. 1 a 4 s. ř. s. V dalším řízení je žalovaný shora podaným právním výkladem podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán.

21. V dalším řízení žalovaný nebo magistrát odůvodní napadené rozhodnutí v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu a uvede úvahy, jakými se řídil při hodnocení důkazů, uvede skutková zjištění a skutkové a právní závěry.
22. Úspěšnému žalobci v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. soud přiznal odměnu za zastupování, spočívající v odměně za dva úkony právní služby podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném ke dni vydání rozsudku, za převzetí věci a podání žaloby, tj. 2 x 3 100 Kč, tj. 6 200 Kč. Ke každému úkonu přiznal soud paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč, tj. celkem 600 Kč. Dále úspěšnému žalobci náleží náhrada za zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč. Celková náhrada nákladů řízení činí 9 800 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **je možno** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Olomouc 30. dubna 2020

JUDr. Martina Radkova v. r.
samosoudkyně